

Masennus

Oon nyt 14-vuotias tyttö. Mun elämä on ollu aika paska. Mut on otettu huostaan 5 kertaa.

Ku olin vauva, biologinen äiti hylkäsi mut. Sen seurauksena mut otettiin huostaan monta kertaa. Esim. Edellisissä perheissä pahoinpideltiin: potkittiin, lyötiin ja joskus jopa saatettiin yrittää kuristaa. Siinä perheessä oli saakelista siis väkivaltaa ja no päihdeongelmia oli kans. Mulle on tarjottu siellä rökkiä ja joskus tuli pöllittyy kaupasta pari viinapulloa ja tuli käveltyä sillalle juomaan niitä ja mietittyä mitä jos hyppäis. No vitunmoiset traumathan niistä pahoinpitelykeisistä jäi.

Sit päädyin tähän perheeseen. Paska perhe. Pääasia, et pitää mut pystys. Masennus oli jo helpottanu ja olin vuoden onnellinen. Sit ku pääsin ala-asteelle mua alettiin kiusaamaan, koska mun nenä on sille outo (suulakihalkio). No oon aika vahva persoona. Mun tapana ei oo lannistuu, vaikkakin kauhea itkupilli ja valittaja olin tuolloin. Ei mua sit ala-asteella kiusattu enää. Mulla oli tuolloin tapa varastella ja valehdella, etten itse joutuisi ongelmiin. Johtui luultavasti historiasta. Olin tuolloin aika nörtti ja niitä open 'lellikkejä'.

Siirryin yläasteelle. No muaha alettiin kiusaa taas ulkonäön takia. Annoin sen vain olla, vaikka olen vahva persoona. Tulin monesti kotiin itkien. Mut poistettiin esim. ryhmästä, puhuttiin vitusti paskaa, tytöt syrji. Sit oli nää kolme koulun kingiä meidän luokalla ja ne kiusas mua.

Vaihoin luokkaa ja sain apua kiusaamiseen. Se helpottu yhdessä vaiheessa, mutta alko taas uudelleen. Nyt nää jätkät sit haukkuu mua aina ohittaessaan mut.

Samoihin aikoihin alkoi riidat vanhempien kaa. Monta kerta oon istunu veitsi kädessä veri valuen reidestä tai kädestä. Itkeny itteni loppuun ja itkeny itteni uneen. Oon myös miettiny itsemurhaa.

Mul ei oo kauheesti oikeita ystäviä, vaan kaikki on oikeestaan feikkei. Monena päivänä en haluu nousta ylös kouluun. Muutuin ihan kauheasti tullessani yläasteelle. Aloin rikkoo sääntöjä ja vaihoin kaveriporukkaa. Monia sääntöjä on koulussa rikottu ja kasvatustilanteisiin on jouduttu menemään. Aikuiset ei kuuntele miksi rikon sääntöjä ja käyttäydyn väkivaltasesti. Oon huono avautuu, mutta mut on pakotettu kuraattorin tapaamisiin...

Monella, joka lukee tän, on varmasti ollu vaikeempaa. Mä tiedän sen. Mutta tässä oli mun tarina.

Jos kukaan ei nää, et sun pään sisäl on vaa mustaa niin muista, et mä nään ja ymmärrän sua aina. Muista et sä oot vahva. Muista yrittää selviytyä. Muista, et yläkoulu aika on pahinta sitten helpottuu. :)

Source URL: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2019/masennus-4>